

MISSIO SAVO
25.11.2006
Kuopio, NNKY
Raamattutunti
Väinö Hotti

OLENKO PENSEÄ?

Itsetutkistelu tärkeää

Roomalainen viisaus sanoo: TUNNE ITSESI. Virren tekijä muistuttaa: "*Katso, taidoista on parhain, tunteminen omain harhain.*" Tämä alue on vaikea kenttä jokaiselle uskovalle. Miksi siinä tapahtuu niin vähän edistystä? Oppiaine on epämiellyttävä. Me emme ole kiinnostuneita porautumaan oman sydämemme tummiin syövereihin.

Valhemaailma

Heikosta itsetuntemisesta johtuen me elämme enemmän tai vähemmän valhemaailmassa. Me kuvittelemme tilanteemme toiseksi kuin mitä se todellisuudessa on. Uskovan tulisi pyrkiä yhä syvempään itsetuntemukseen. Tähän päästään Sanan kautta, mutta myös toinen Herran palvelija voi poistaa valheen harson silmiltämme: "*Mutta Naatan sanoi Daavidille: "Sinä olet se mies" (2 Sam.12:7).*"

Osoite huomioon

Raamattua tutkiessamme osoite on otettava huomioon. Tällä kohden rikotaan nykyisin paljon: kaikki sanankohdat kohdistetaan samalla tavalla kaikkiin ihmisiin. Tämä on suurta harhauttamista ja Jumalan sanan väärää jakamista: "*Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa*" (2 Tim.2:15). Uskoville tarkoitettua ei saa ilman muuta soveltaa kääntymättömiin.

Esimerkkinä kolme yksinomaan uskovia koskevaa raamatunkohtaa: "*Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? "Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman"* (Room.6:3-4). "*Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne"* (Ef.2:1). "*Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa"* (1 Piet.2:9).

Vuorisaarna taas on kohdistettu opetuslapsiin: "*Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi"* (Matt.5:1-2).

Apostolisten kirjeiden "me"-lauseet tarkoittavat apostoleja ja muita uskovia. Niiden kohteena on pyhien yhteisö (ekkllesia), ei suinkaan kansankirkkoseurakunnat, joissa suurin osa on kääntymättömiä ihmisiä.

"Koska **me** siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyt tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo" (Room.5:1-2).

"Jumalan rakkaus on vuodatettu **meidän** sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu" (Room.5:5).

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on **meille** antanut, että **meitä** kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin" (1 Joh.3:1).

Seurakuntakirjeiden (Ilm.2-3) painopisteet

1. Seurakunnan johtajille (enkeleille) kirjoitetut. Seurakunnassa pitää olla johtaja; demokratia ei ole oikea muoto. Alkuseurakunnissa 2-3 vanhinta johtivat seurakuntaa.
2. Seurakunnan johtajalla on kokonaisvastuu seurakunnan tilasta. Kaikki kaatuu hänen päällensä.
3. Seurakunnan tila leimaantuu enemmistön mukaan. Enemmistöstä käsin päätetään onko seurakunta oikea.
4. Monissa seurakunnissa oli menty harhaan perustavissa asioissa.
5. Parannusmahdollisuus tarjotaan kaikille, mutta parannusvaatimus on ehdoton.
6. Jos parannusta ei tapahdu, Jeesus hylkää seurakunnan.

Laodikean kirje

Kirje on yksi Vähän-Aasian seitsemälle seurakunnalle kirjoitetuista kirjeistä. Vastaanottajana oli seurakunnan "enkeli", paimen.

"Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa" (Ilm.1:20).

"Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita" (Ilm.3:14). Tavallisesti ajatellaan, että Jumala toimii vain yksilölinjalla. Aina ei kuitenkaan näin ole. Koko Niinive oli joutua tuhon omaksi: "Ja Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään" (Joona 3:4). Jerusalem hävitettiin. Me helposti ajattelemme, että uskovia löytyy jokaisesta ryhmästä - kyllä voi löytyäkin, mutta nämä muutamat uskovat eivät ratkaise seurakunnan tilaa, vaan enemmistö. Mikä on Herran suhde seurakuntaan määräytyy siitä millainen enemmistö seurakunnassa on. Luther ajatteli, että katolisessa kirkosta voi löytyä uskovia, mutta itse kirkkolaitos oli mätä, antikristillinen yhteisö. Me ajattelemme, yksilö voi erehtyä, mutta ei seurakunta. "Ei hän kirkkoansa heitä, vaikka viekin vaivain teitä." Laodikeankin tekstiä käytetään yleensä yksilömerkityksessä. Se on kuitenkin seurakunnalle kirjoitettu. On myös ajateltu, että se koskee maailmanlaajuista lopunajan seurakuntaa.

Yleensä valtaosa seurakunnasta oli harhautunut ja vain muutamat olivat vielä oikealla tiellä. Laodikeankin seurakunta oli aivan kuin "yksi henkilö": Sanoma sille kuului: "olet penseä". Joku sanoisi: tässä yleistetään liikaa! Mutta Herra kuitenkin käsittelee seurakuntaa kuin yhtä henkilöä. Tämä kertoo siitä, että seurakuntalaiset kuuluvat kiinteästi yhteen - ja hapatus leviää hyvin herkästi laidasta laitaan: "Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?" (1 Kor.5:6). KOKO SEURAKUNTA OLI PENSEÄ. Seurakunta oli kokonaisuudessaan langennut.

Paimenen vastuu

Vastuu Laodikean seurakunnan penseydestä (samoin kuin muidenkin seurakuntien lankeemuksesta) kaatui seurakunnan enkelin harteille. Joku valtio mies on mahtailen sanonut: "Minä olen valtio." Tässä Herra käsittelee seurakunnan paimenta aivan kuin hän olisi koko seurakunta. Tästä avautuu valtavat näköalat paimenen vastuuseen - viimeiselle tuomiolla tapahtuvaan tilintekoon. Hän sai nuhtelukirjeen - tietysti hänen piti se antaa tiedoksi seurakuntalaisille. Paimen oli vastuussa paitsi kirjeen julkisaattamisesta seurakuntalaisille, myös siitä, että seurakunta tekee parannuksen.

Mikä on vastuu?

On jotenkin ymmärrettävää, että jonkin vapaaseurakunnan paimen kantaa edes jollakin tavalla vastuun seurakuntalaisistaan. Mutta kansankirkon paimenen kohdalla se on utopiaa.

Mikä vastuuseen kuuluu?

1. Sanan selkeä julistaminen, lain ja evankeliumin esillä pitäminen.
2. Uskontielle saattaminen,
3. Pyhitykseen johdattaminen.

Laodikea

Laodikeia = kansan oikeus. Kun sovellamme Laodikea lopunajan kirkkoon, se viittaa ilman muuta kansankirkkoon ja -demokratiaan.

Antiokhos II (261-246 eKr.) rakensi kaupungin uudelleen ja antoi sille vaimonsa Laodiken mukaan nimen LAODIKEA. Kun tätä taas peilaamme lopun ajan kirkkoon, päädymme hyvin helposti kansankirkkoon tulleeeseen naispappeuteen.

Laodikean lankeemus

Seurakunnan Herra tuo esille Laodikean ongelman: *"Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston"* (Ilm.3:15-17).

Uudistuminen jäänyt

Uskovan tulee elää jatkuvassa uudistuksessa. Tämä on mahdollista siten, että uskova viinipuun oksana saa alati uutta elämännestettä Jeesukselta. *"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä"* (Joh.15:5). Uudistumiseen kuuluu myös, että uskova on osallinen Jeesuksen jumalallisesta elämästä Jeesuksen ruumiin jäsenenä. *"Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä"* (1 Kor.12:27).

Köyhyys poistunut

Seurakunta piti itseään malliseurakunta. Seurakunnalla saattoi olla maallistakin rikkautta, komeat kokoontumistilat jne., mutta syytöksen kärki oli toisaalla. Seurakunnasta oli tullut hengellisesti itseriittoinen ja omahyväinen. Seurakunta tuli omillaan toimeen. "Köyhyyden henki", henki joka vie

alituiseen kerjääjän paikalle, oli kadonnut. Yhteys "tuonpuoleisiin" oli kadonnut. Samalla oli sammunut huulilta publikaanin rukous "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen."

Horjuminen

Penseä horjuu Kristuksen ja maailman välillä. *"Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seurakkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seurakkaa häntä"* (1 Kun.18:21). Jeesus sanoo: *"Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa"* (Matt.6:24). Tänäinkin uskovat asetetaan vakavan kysymyksen eteen: **KENEN JOUKKOISSA SEISOT, KENEN LIPPUA KANNAT?** *"Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen"* (Jaak.4:4).

Puolinainen kristitty

Penseä uskova ei kiellä Jumalaa eikä Kristusta; hän **kannattaa asiaa**. Hän ei kuitenkaan ole valmis panemaan itseään likoon asian hyväksi. Penseällä ei ole voimaa kärsiä Kristuksen tähden. Hänellä ei ole voimaa liittyä uskovien parjattuun vähälukaiseen joukkoon. Tällaisen ihmisen tila on kaikkein vaikein siinä mielessä, että hänessä nimikristillisyyden toimii **rokotteena todellista kristillisyyttä vastaan**. Fariseukset edustivat tätä joukkoa. Jeesus joutui sanomaan heistä ankarat sanat: *"Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan"* (Matt.21:31).

Kristus jättää seurakunnan?

"olen minä oksentava sinut suustani ulos". -Tätä ei voitane muutoin tulkita, kuin että seurakunnalla oli äärimmäisen vakava tilanne. Kuinka monta kertaa tämä historian kuluessa lienee toteutunut? Seurakunnan rikosrekisteri on täytynyt ja Herra on jättänyt sen omaan rikkauteensa - ja saastaisuuteensa. Kaiken aikaa kuitenkin seurakunta edelleen kuvittelee olevansa "Kristuksen kirkko".

Toivoa on

Tilanne oli vakava, mutta ei toivoton. Toivo oli parannuksen teossa: *"Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tullessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus"* (Ilm.3:18-19).

Kristus kirkon ulkopuolella

Näyttää siltä, että Jeesus oli joutunut Laodikean seurakunnan ulkopuolelle. Vapahtajan toivo oli enää yksityisissä jäsenissä. Heille tarjottiin mahdollisuutta päästä elämään "salattua elämään Kristuksen kanssa Jumalassa": *"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani"* (Ilm.3:20).

Tulen levittäjiä

Jeesuksen tahto olisi, että me olisimme "tulen levittäjiä". "Tulta minä olen tullut heittämään maan

päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!" (Luuk.12:49). Johannes Kastaja oli tulen levittäjä: *"Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa"* (Joh.5:35). Opetuslapset olivat valon ja tulen levittäjiä: *"Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa"* (Matt.5:14-15).

Helluntaina pääsi "tuli irti". Evankeliumi levisi kulovalkean tavoin maasta toiseen.

Penseä ihminen

Hän ei ota asioihin kantaa - ei puoleen eikä toiseen. Mukavuudenhalu ohjaa häntä - hän haluaa olla sovussa kaikkien kanssa. Hän ei halua paljastaa väriään. Hän kulkee "sammutetuin lyhdyin". Hänen omatuntonsa nukkuu. Penseä ihminen on laumaihminen.

Rutto

Herännäisjohtaja **Jonas Lagus** kirjoittaa: *"Keskellämme raivoaa nyt yleisesti kauhea rutto, jota ei yksikään maailman lääkäri voi estää. Raamattu sanoo sitä penseydeksi, joka päättyy luopumiseen ja kuolemaan. Suuret joukot kaatuvat joka päivä tämän helvetin ruton uhreina, ja jokainen meistä näkee sen, jos silmämme ovat vielä edes raollaan. Joka päivä se vieräilee minun ja sinun luonasi. Sitä paha voi vastustaa ja sen estää vain jatkuva, vaikka kuinka heikko ikävä saada apua Herralta Kristukselta. Joka tämän laiminlyö, syyttäköön itseään, jos synti ja perkele kantavat hänet kuolleena pois elävien joukosta. Harvat välttävät tämän kuoleman. Ole sen tähden valveilla ja vahvistu Herran voimasta. (2.10.1852)."*

Lääkkeet penseyttä vastaan

1. Päivittäinen "tykökäyminen" Vapahtajan eteen. Heti aamusta on tartuttava "kerjuusauvaan". "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta" (Joh.3:27).
2. Sanasta Herran kasvojen ja hänen voimansa etsiminen. *"Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa"* (Ps.105:4).
3. Herran kansan mukana kulkeminen. *"Älkäämme jättäkö oman seurakuntamme kokoontumisia, kuten muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme sitä enemmän, mitä enemmän näemme tuon päivän lähestyvän"* Hebr.10:25; Saarnivaaran käänn.). On muistettava Jeesuksen seurakuntamääritelmä: *"Missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellään"* (Matt.18:20). On kartettava "penseää" seurakuntaa olkoon se sitten suuri tai pieni! Nähdäkseni myös Missio Savo sopii mainiosti Jeesuksen seurakuntamääritelmään!